

Иван Вазов

На тържествата под
покривката...

На тържествата под покривката
гробовете стърчат,
на празниците под усмивката
сълзи течат, течат...

Не чуите ли в шума на песните
на славата – и стон?
Безброй глави остали под небесните
лазури без подслон!

Прекрасни са венците на юнаците,
но търновият венец
ще вечно носят майките, сираците,
за паднал син, отец.

Не тез ли мисли, върху мен надвесени,
мрак фърлят тоя час
въз мойте песни с тайна скръб размесени
що сещам само аз?

Февруари 1916 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4923>]